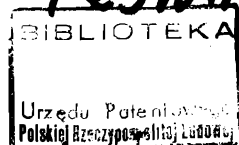

2 maja 1927 r.

2

URZĄD PATENTOWY

F23h 47/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 5605.

Kl. 24 f 3.

Wilhelm Joseph Erdös
(Budapeszt, Węgry).

Rusztowina do rusztów stałych.

Zgłoszono 3 lipca 1924 r.
Udzielono 19 sierpnia 1926 r.

Rusztowiny zaopatrzone u góry w zęby odstające na boki i wchodzące przy składaniu rusztu w luki między zębami sąsiedniej rusztowiny są znane. Rusztowiny te mają tę wadę, że przełot dla niespalonego drobnego węgla jest duży przy stosunkowo małej wolnej powierzchni rusztu, natomiast wytrzymałość ich jest wielka nawet wówczas, gdy ilość zawartego w nich materiału jest niewielka, dzięki znacznej powierzchni chłodzenia.

Znane są również rusztowiny, które na pionowym wąskim boku posiadają wyżłobienia podobne do dysz. W tych rusztowinach unika się wielkiego przełotu do niespalonego węgla, powierzchnia rusztu jest większa, ale rusztowiny te są znacznie mniej wytrzymałe na zgięcie i gorzej się

chłodzą niż rusztowiny poprzednie; dalszą wadą jest to, że wstawienie nowych rusztowin wymaga najczęściej wymiany dźwigarów rusztu.

Wady tych znanych typów rusztowin, usuwa się, w myśl wynalazku, przy zachowaniu ich zalet w ten sposób, że górny pas rusztowiny, łączący się z jego mostkiem składa się z szeregu skrzydeł skośnych względem kierunku długości rusztowiny. Przy korzystnym doprowadzaniu powietrza osiąga się wystarczającą powierzchnię swobodną rusztu, unika się wielkich szczelin przełotowych a mimo to powierzchnia chłodzenia jest wielka. Oprócz tego z powodu rodzaju ustawienia rusztowin ich wytrzymałość jest wielka mimo małej wagi i przewyższa wytrzymałość rusztowin leżących

plasko. Nowe rusztowiny można łatwo ustawić w istniejących paleniskach i ułożyć je zamiast starych na istniejących dźwigarach, których nie potrzeba wcale przerabiać.

Na rysunkach przedstawiono kilka przykładów wykonania i zastosowania wynalazku. Fig. 1—3 przedstawiają rusztowiny w przekroju, w rzucie bocznym i rzucie poziomym. Fig. 4—6 przedstawiają różne możliwości ich ustawienia.

a oznacza mostek rusztowiny, z którym łączy się jej górny pas b , składający się z szeregu skrzydeł kierowniczych osadzonych skośnie do kierunku rusztowiny. Skrzydła te posiadają wystające wdół ramiona b_1 zaostrzone celowo na końcu b_2 , dzięki czemu uzyskuje się duże przesławy wlotowe do powietrza. Skrzydła schodzą się z powierzchnią rusztu prawie sztywnie i częściowo się nakrywają, co zapobiega przełykaniu się niespalonego paliwa. Powietrze płynie ku powierzchni rusztu kanałem c , utworzonym między zakrzywionymi powierzchniami kierowniczymi i mającym kształt podobny do dyszy.

Z powodu stosunkowo dużej wysokości rusztowin uzyskuje się dużą powierzchnię chłodzenia i znaczną wytrzymałość. W celu powiększenia powierzchni chłodzenia dolna strona b_3 ramion b_1 skrzydeł kierowniczych jest skośnie ścięta (fig. 1).

Skrzydła te mogą też być zaopatrzone w pomocnicze otwory d zwężające się ku powierzchni rusztu, przez co uzyskuje się lepsze spalanie i lepsze wymieszanie z powietrzem, co jest korzystne zwłaszcza wtedy, gdy paliwo daje wiele żużla. Pomocnicze otwory d u brzegu skrzydeł są z jednej strony otwarte (fig. 3).

Ostatnie skrzydła, znajdujące się po obu końcach rusztowiny, mają kształt normalnych powierzchni oparcia f , tak, że te nowe rusztowiny można układać na każdym dźwigarze rusztu bez konieczności przeprowadzania jakichś zmian.

Skrzydła kierownicze rozmieszcza się podwójnym szeregiem i celowo symetrycznie po obu stronach, przyczem kierunek skrzydeł może być po obu stronach taki sam, albo, tak jak naznaczono kreskowaniem w b_4 na fig. 2 odwrotny, wskutek czego można wytwarzać prądy powietrza o różnych kierunkach.

Nowe rusztowiny można układać w paleniskach w dowolny sposób, poziomo lub skośnie, podłużnie lub poprzecznie. Podług fig. 4 rusztowiny a są ułożone w kierunku podłużnym, a podług fig. 5 — w kierunku poprzecznym paleniska. Według fig. 6 rusztowiny posiadają skrzydła jednakiowo skierowane, lecz są ułożone naprzemiennie po obroceniu o 180° tak, że zależnie od swego położenia skierowują prądy powietrza rozmaicie (jak oznaczono strzałkami).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rusztowina do rusztów stałych, znamienna tem, że górny pas łączy się z mostkiem rusztowiny składa się z szeregu skrzydeł kierowniczych ustawionych skośnie względem kierunku długości rusztowiny.

2. Rusztowina według zastrz. 1, znamienna tem, że jej górny pas składa się z dwóch szeregów skrzydeł kierowniczych, ustawionych celowo symetrycznie po obu stronach mostku rusztowiny, przyczem ich kierunek skośny względem kierunku długości rusztowiny i pochylenia obu układów skrzydeł mogą być zgodne lub przeciwnie.

3. Rusztowina według zastrz. 1—2, znamienna tem, że skrzydła kierownicze są celowo zaopatrzone w zaostrzone ramie skierowane wdół.

4. Rusztowina według zastrz. 1—3, znamienna tem, że dolna strona (b_3) skrzydeł kierowniczych jest skośnie ścięta.

5. Rusztowina według zastrz. 1, znamienna tem, że skrzydła są zaopatrzone w otwory przepuszczające powietrze.

6. Rusztowina według zastrz. 1—2,

znamienna tem, że dwa ostatnie skrzydła na końcu rusztownicy są ukształtowane jako powierzchnie oparcia rusztownicy.

7. Ruszt z rusztowin podług zastrz. 1—6, znamienny tem, że rusztowiny o skrzydłach skierowanych zgodnie po obu stro-

nach układu się naprzemian w przeciwnych kierunkach.

Wilhelm Joseph Erdös.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

